

Rossinyol amorós
en la nit fonedissa
has omplert la bardissa
del teu cant generós.

Quan la vida s'ajassa,
tan per bé com per mal
al damunt la pinassa
de la terra natal,

A la font amagada
torna a fer-se present
de la ment enyorada
el lament insistent.

Del roser de l'eixida
cada ram val per mil
i amb la seva florida
s'enrojola l'abril.

Laralà-la-la-là.

Els afanys escomesos
ara es fan evidents
en els ulls no malmesos
dels infants innocents

Ve del bosc el perfum
i s'atancen les hores
d'encalçar pels afores
papallones de llum.

La cançó ja cantada
donarà nou delit
per no caure callada
en el pou de l'oblit.

Estrenada la diada de Pasqua de 2005